

JE CROYAIS QUE VIEILLIR...

Je croyais que vieillir me rendrait bien maussade,
 Craignant chaque saison, les années, le tapage
 Le grand vent et la pluie, l'esprit qui se dégrade,
 Les cheveux clairsemés, les rides du visage.

Et puis je m'aperçois que vieillir n'a pas d'âge,
 Qu'il ne faut point gémir, au contraire chanter.
 Et même à petits pas les jours ont l'avantage
 d'être beaux et trop courts quand ils sont limités.

Je croyais que vieillir c'était le ciel tout gris,
 Le printemps sans les fleurs, les lèvres sans sourire,
 Les fêtes sans chansons, les arbres rabougris,
 Un livre sans histoire, un crayon sans écrire.

Et puis je m'aperçois que vieillir rend bien sage,
 Que je vis chaque instant sans penser à demain,
 Que je ne compte plus les années de mon âge,
 Peu importe le temps, le crayon à la main.

Je croyais que vieillir transformerait mon âme,
 Que je ne saurais plus contempler les étoiles,
 Que mon cœur endurci n'aurait plus cette flamme
 Qui transforme la vie lorsque le ciel se voile.

Et puis je m'aperçois que les plus belles roses
 fleurissent à l'automne et sous mes yeux ravis,
 Je respire très fort ce doux parfum que j'ose
 garder pour embaumer l'automne de ma vie.

MARCELLE PAPONNEAU

TÔI TƯỞNG KHI GIÀ...

*Khi già tôi tưởng buồn sao
Mùa qua, năm hết, sợ bao chuyện đời
Xôn xao mưa gió toi bời,
Tinh thần sa sút, tóc thời điểm sương,
Nếp nhăn trên mặt chán chường.
Nhưng rồi thấy tuổi già thường vậy thôi
Dòng đời cứ mãi êm trôi,
Hãy ngừng rên xiết, để rồi hoan ca
Mặc cho ngày tháng dần qua
Dù cho ngắn hạn nhưng mà đẹp tươi.*

*Tưởng già sẽ xám màu trời
Hết hoa Xuân nở, hết cười trên môi,
Nhạc khi lẽ lạc vắng rồi,
Cây khô cành cỗi, sách thời còn chi
Bút hoa nét sẽ biếng ghi.
Rồi tôi chợt ngộ già thì khôn thêm
Hãy vui sống phút hiện tiền
Mặc ngày mai tới, chớ nên nghĩ nhiều
Đếm chi tuổi tác sớm chiều
Kệ thời gian, bút cứ gieo điệu vần.*

*Tưởng già thay đổi tâm hồn
Chắc là héo hắt chẳng buồn ngắm sao,
Tim chai đá, hết ngọt ngào
Lòng không còn lửa khơi bao nhiệt tình
Khi màn đêm tối giăng màn.
Rồi tôi chợt thấy trên cành hoa tươi
Mùa Thu hồng nở muôn nơi
Cho tôi vui ngắm, mắt ngời ánh quang
Ướp đầy lồng ngực hương ngàn
Giữ thơm tuổi xế chiều sang Thu rồi!*

NGÔ TÀNG GIAO (chuyển dịch thơ)

